

עפ"ת 56474/03/22 - בלאל אבו גאזי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 56474-03-22 אבו גאזי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 517461217

בפני כבוד השופט עmittel יורם צלקובnick
מערער בלאל אבו גאזי
נגד מדינת ישראל
משיבה המערער באמצעות עו"ד חטיב ג'ואד
המשיבה באמצעות עו"ד נלי מאני

פסק דין

ערעור נגends החלטת בית משפט לערעור בפתח תקוה בהמש 8852-01-22 (כב' השופט א' בועז) מיום 15.3.22 לפיה נדחתה בקשה המערער מיום 18.1.22 להארכת מועד להישפט בגין דוח מהירות מיום 3.5.20, שנשלח בדואר רשום ביום 7.6.20, לתשלום עד יום 6.9.2020.

ב"כ המערער טען בבקשתו כי המערער שלח כנה וחזי קודם לכך בקשה בדואר רשום למשטרת ישראל להסבת הדוח על שם בתו, בצוירוף תצהיריהם של המערער ובתו, שנערכו על ידי ב"כ המערער - ב"כ המערער טען כי מסמכי ההסבה שנערכו במשרדו אבדו בעקבות ניקוי המשרד - ואולם ביום 11.1.22 התברר למערער כי רישוון הנגינה שלו נשלל - 3 חדשים בשל ניקוד שנזקף לחובתו בין היתר, בשל הדוח הנדון, והתברר לו כי הסבת הדוח לא בוצעה.

עוד ציין בבקשתו כי הקנס בגין הדוח שולם על ידי בתו של המערער, לפי שבוצעה ההסבה. לבקשת צורפו תצהיריה של הבת, סאיל, לפיו שולם הדוח ללא ידיעת המערער "אחריו גבו" של המערער.

בית המשפט קמא קבע בהחלטתו כי מהודעת המשיבה עלה כי הדוח שולם ביום 24.11.20, וכי הטענה כי הקנס שולם בשגגה אינה מצדיקה הארכת מועד; עוד ציין כי הגשת הבקשה כנה וחדיים לאחר מועד התשלום "עליה חשש" כי הבקשה نوعדה לשחרר את המערער מעול אמצעי התקיקון.

במסגרת הערעור נטען כי בית המשפט קמא לא קיבל תגבות המשיבה לפני ניתנה החלטתו, ואף לא התייחס ל砟הו של ב"כ המערער כי הוא זה אשר ערך את מסמכי ההסבה למערער במועדם. עוד ציין כי בתו של המערער שהרכב היה ברשותה, שילמה את הקנס בשל פחדה מאביה.

אין אני רואה מקום לקבלת הערעור.

טענת המערער בפני בית משפט קמא כי הוכנה בקשה להסבת הדוח שנשלחה בדואר רשם למשטרת ישראל, ונחתמו תצהירים בעניין ההסבה כונה ומחזח לפני הגשת הבקשה לבית משפט קמא, התבססה על תצהירים שהוצגו לפני בית משפט קמא. אכן, ביום 17.5.22, יום לפני שמיית הערעור, הגיע ב"כ המערער לתיק בית המשפט, ללא בקשה נלוית, שני מסמכים אחרים שלא הוצגו בבית משפט קמא, אולם איתר לטענותו לאחר "חיפושים רבים"; האחד, תצהירה של סאי שבערך לכואורה ביום 5.7.20 לפיו היא זו שנגנה ברכב ומבקשת את הסבת הדוח, וכן אישור על משלוח דואר רשם למשטרת ישראל מיום 6.7.20. ב"כ המערער טען כי יש באלה כדי להצביע על כך שהוגשה בקשה ההסבה במועדה.

אין אני רואה מקום ליתן משקל לראיות אלה. ראשית אצין, כי הצגת ראיות חדשות בשלב הערעור, מנוגדת לעקרון סופיות הדיון, ומדובר במסמכים שנitin הינה מطبع הדברים לאטרם במשרדו של ב"כ המערער עוד במועד הצגת הראיות בפני בית משפט קמא, ובמהלך החדשים הארוכים שנ��פו מАЗ, ולא ניתן כל הסבר ממשי מדוע לא ניתן היה למצאים עובה להגשת הבקשה לבית משפט קמא.

בנוסף, אין אני מוצא גם ערך ראוי במסמכים שהוצגו; ראשית אצין, כי אישור משלוח הדואר הרשם שהוצג לראשונה בפני, לא עולה זיקה ברורה למערער, בלבד מרישוםשמו בכתב יד על ידי ב"כ המערער, כאמור עליה לפני בית משפט קמא כי לא הגיעו למשטרת ישראל כל בקשה הנוגעת למערער. שנית אוסיף, כי הטענה בקשר להסבת הדוח עלתה גם בפני משפט קמא, ואולם בית משפט קמא קבע, נכון הוראת סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982, כי רואים בתשלום הקנס הודהה באשמה, הרשעה ונשייה בעונש. בעניינו נטען כי הקנס שולם ללא ידיעתו של המערער, ואולם לא ניתן הסבר לנסיבות התשלום שבוצע אף הוא מעבר למועד הסופי לתשלום שנקבע על פי הרישום בדוח, ולא ניתן כל הבירה מודיע בוצע התשלום חרף הגשת הבקשה להסבה, כנטען על ידי המערער.

כפי שכבר נפסק אין נפקות לטענה כי הקנס שולם בידי בתו של המערער ולא על ידי המערער עצמו שהוא מודע לקיומו של דוח העירה (וראו בעניין זה, רע"פ 2937/17 **גיל פולדמן נ' מדינת ישראל** 2.4.17), ולנוכח השינוי הניכר בהגשת הבקשה להארכת מועד לבית משפט קמא, למלטה משנה לאחר תשלום הקנס, יש ממש בקביעת בית משפט קמא כי המנייע להגשת הבקשה בעיתוייה, נתוע בהצטברות הנזקנות לחובת המערער.

בנסיבות אלה, נדחה הערעור.

המציאות תעבור פסק הדין לצדים.

ניתן היום, י"ז איר תשפ"ב, 18 Mai 2022, בהעדר הצדדים.

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il